

**แนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการ
และกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

**Guidelines for the Development of Teaching Profession Competency of Secondary
School Teachers under The Office of Savannakhet Provincial Education
and Sports Service , Lao People's Democratic Republic**

รัฐนงชัย ชัยชนะ^{1*} และ ประยุทธ์ ชูสอน²

Latthanongsay Saysana^{1*} and Prayuth Chusorn²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education, Khon Kaen University

²อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Lecturer, Educational Administration Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู และ เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด แผนกศึกษาธิการ และกีฬาแขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้วิจัยได้ดำเนินงานวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา 57 แห่ง จำนวน 1,749 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 313 คนโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มี ค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง .60 - .80 และค่า สัมประสิทธิ์ความเที่ยง .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI modified) ระยะที่ 2 เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่มวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอด้วยวิธีการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในภาพรวมมีความต้องการทุกด้านโดยมีค่า PNI modified อยู่ระหว่าง 0.53 - 0.67 ตามลำดับ คือ 1. ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน 2. ด้านความรู้ความสามารถด้านการสอน และ 3. ด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณ

*Corresponding author Mobile: +66 (0) 9 0218 6559

Email address: phouphetnin@gmail.com

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน ครูควรจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเรียนรู้โดยมีระดับความยากง่ายแตกต่างกันและเหมาะสมกับสภาพความต้องการพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน ครูควรศึกษาสภาพความต้องการพิเศษของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และนำผลการศึกษามาปรับใช้ในการเรียนการสอนและ ประสานขอความช่วยเหลือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่ผู้เรียนมีความต้องการพิเศษเพื่อการเรียนรู้

2. ด้านความรู้ความสามารถด้านการสอน ครูควรพัฒนาผู้เรียนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีโดยการใช้ความรู้เกี่ยวกับ ICT เข้าในการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตและใช้สื่อการสอนให้กับครูอย่างเหมาะสม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิตสื่อการสอนให้สถานศึกษาให้มากกว่าเดิม และ

3. ด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณ สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่มีลักษณะที่สื่อถึงการเคารพกันและกัน ครูควรปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเท่าเทียม ครูควรศึกษาเพื่อหาสาเหตุของการไม่เคารพกันและกันของผู้เรียน โดยการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองของผู้เรียนในการศึกษาอบรมให้มากกว่าเดิม สถานศึกษาควรนำเอานโยบายแนวปฏิบัติ 3 คุณลักษณะ และ 5 หลักมูลการศึกษาสปป. ลาว มาใช้ในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และใช้หลักธรรมะเข้ามาช่วยปลูกจิตสำนึกที่ดีแก่ผู้เรียน

คำสำคัญ: สมรรถนะวิชาชีพครู, ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน, ความรู้ความสามารถด้านการสอน, คุณสมบัติและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

Abstract

The purposes of this descriptive research were to study the needs assessment for the development of teaching profession competency and to study for the development of proper guidelines to develop teaching profession competency of secondary school teachers under the Office of Savannakhet Provincial Education and Sports Service, Lao People's Democratic Republic. The collected data were analyzed for quantitative and qualitative statistics. The study was organized to carry out in 2 phases: The first phase was for the collection of quantitative data in which 313 secondary school teachers were randomly selected by way of drawing numbers from a total population of 1749 secondary school teachers in 57 schools to be used as samples. The instrument used for the study was a 5-level rating-scale questionnaire with a content validity value of .60 - .80 and reliability coefficient value of .92. The collected data were analyzed by means of a computer program for frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation, and to specify the needs by using Modified Priority Needs Index (Modified PNI). The second phase was for the collection of qualitative data through the Focus Group Discussion. The target group this phase consisted of 13 experts. The instrument used in this phase was a discussion recording form. The collected data were analyzed by means of content analysis and the results were presented in the descriptive manner.

The results show that:

The study of the needs assessment for the development of teaching profession competency of the secondary school teachers under the Office of Education and Sports Services in Savannakhet Province, Lao People's Democratic Republic, as a whole, show the needs on three aspects of (1) the learners' learning knowledge, (2) teaching capability and (3) qualifications and professional ethics, respectively, with the Modified PNI ranging from 0.53 to 0.67.

Guidelines for the development of teaching profession competency:

1. On the aspect of the learners' learning knowledge: Teachers should organize learning activities for learners who have special learning needs with different levels of difficulty that meet the special needs of each learner. Teachers should attempt to study closely the nature of special needs of the learners and to apply the findings to learning activities and to coordinate with all sectors that are related to the said learners.

2. On the aspect of teaching competency: Teachers should try to help the learners to keep abreast of technological changes by continuously applying knowledge about ICT to learning activities and to organize appropriate training workshops on the production and utilization of instructional media for other teachers. The relevant authorities should allocate more budgets to schools for the production of instructional media.

3. On the aspect of qualifications and professional ethics: Schools should organize activities that show mutual respect among the teachers; teachers should treat their students fairly; teachers should try to find the causes of students not showing respect towards one another by coordinate with parents to solve the problem and to give greater training on civility. Furthermore, schools should continuously apply the policy of practicing 3 characteristics and the 5 educational basics of Lao People's Democratic Republic and to inculcate proper consciousness in the learners by reciting the Buddhist teachings.

Keywords: Teaching Profession Competency, Learners' Learning Knowledge, Teaching Competency, Qualifications and Professional Ethics

บทนำ

การศึกษาและการให้การศึกษา คือ บั้นปลายของการพัฒนาทั้งหลายและไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง หากขาดมิติด้านการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาความคิด จิตใจ การพัฒนาดังกล่าวก็จะไม่ยั่งยืน หรือผิดทิศทาง นอกจากนั้น การศึกษายังเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพ อันเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อเตรียมคน และสังคม รองรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลก สร้างให้คนมีศีลธรรมธรรม

ปฏีวัติ มีความรู้ความสามารถ มีวิชาชีพ มีความชำนาญงาน มีสุขภาพพลานามัย ที่แข็งแรง รู้ รักษา และส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของชาติ สามารถปกป้องรักษาและพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวไปสู่ความเจริญ (สภาแห่งชาติ สปป.ลาว, 2558)

พรรคประชาชนปฏิวัติลาวและรัฐบาลลาว มีความเชื่อมั่นและถือเป็นหลักการว่า “การศึกษาเป็นงานหลักของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ในศตวรรษที่ 21 มนุษย์จะก้าวจากสังคมอุตสาหกรรมสู่สังคมข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะเป็นสังคมที่มีการนำใช้เทคโนโลยีระดับสูงเข้าในการ

ผลิตเช่น เทคโนโลยี ข่าวสาร ชีวภาพ พลังงานใหม่ และอื่นๆ จะทำให้โลกไร้พรมแดน ทำให้ความสัมพันธ์ การสื่อสารระหว่างคน ครอบครัว องค์กร หรือ หน่วยงานต่างๆ มีความสะดวกขึ้น การพัฒนาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี ในระยะใหม่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งทำให้พื้นฐานชีวิตของสังคมมนุษย์ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ก้าวสู่ลักษณะสากลมากขึ้น สิ่งดังกล่าวนี้ กลายเป็น ปัญหาต่อการสร้างทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ของแต่ละประเทศในโลก ซึ่งเกี่ยวข้องถึงระบบการศึกษา การสร้างครู วิธีการสอน รูปแบบการบริหารและการเรียนรู้ เพื่อสร้างคนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมประเทศและสังคมโลกได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา สป.ลาว, 2551)

สิ่งที่ท้าทายที่ได้กล่าวมานั้นกระทรวงศึกษาธิการ และกีฬาแห่งประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจึงกำหนดแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติเพื่อรองรับกับสภาพการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลก เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น ตอบสนองความต้องการและนำเข้าเป็นระบบอุตสาหกรรมและทันสมัยที่จะก้าว เพื่อการสร้างปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ให้ยั่งยืน เพื่อการพัฒนาการศึกษาให้มีลักษณะชาติ วิทยาศาสตร์ ทันสมัยและมหาชนให้ก้าวไปตามมาตรฐานการศึกษาในขอบเขตประเทศในภูมิภาคและสากลที่ละก้าว นอกจากนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของบริบทของประเทศชาติ และ เพื่อให้ประชาชนลาวได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านเป็นพลเมืองดี มีการศึกษามีความรู้ มีวิชาชีพ มีความสามารถในการ ประดิษฐ์ สร้าง และ มีความกระตือรือร้น ในการพัฒนาประเทศชาติ แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติจึงถูกกำหนดเพื่อการมุ่งเน้นในการปฏิรูปคุณภาพการศึกษาที่เน้นคุณภาพของครูเป็นหลัก ซึ่งปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่างๆที่กำหนด เช่น แผนดำเนินการพัฒนาและยกระดับความรู้ ความสามารถของผู้บริหารการศึกษา แผนปรับปรุงคุณภาพและขยายโอกาส

ทางการศึกษา รวมถึงแผนการขยายโรงเรียนวิชาชีพ และศูนย์ฝึกอบรมทุกแขนง (จังหวัด) ทั่วประเทศ (แผนยุทธศาสตร์และการปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติ สป.ลาว, 2548-2558) นอกจากนั้นครูหรือบุคลากรทางการศึกษานับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ และ มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาให้วิชาชีพเพื่อการขับเคลื่อนแผนปฏิรูปที่วางไว้ กรมสร้างครูซึ่งมีบทบาทโดยตรงที่จะนำเสนอการร่างมาตรฐานครูให้กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้รับรองเอา มาตรฐานครูฉบับเลขที่1232/ สส.สค /2553 นครหลวงเวียงจันทน์ ลงวันที่ 3/ มิถุนายน/ 2553 โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นผู้ลงนามเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาครูหรือบุคลากรทางการศึกษาทั่วประเทศซึ่งมาตรฐานของครูประกอบด้วย 3 คุณลักษณะที่เป็นมาตรฐานสำคัญ ได้แก่ คุณลักษณะด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณ คุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน และคุณลักษณะด้านความสามารถในการสอน จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการศึกษาโดยการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จะมีครูหรือบุคลากรทางการศึกษา เป็นส่วนสำคัญและมีบทบาทที่จำเป็นที่สุด การดำเนินแผนใดๆก็ตามจำต้องได้คำนึงถึงบุคลากรมาเป็นอันดับแรก ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู จึงเป็นกิจกรรม หรือ กระบวนการ หรือวิธีการต่างๆที่มุ่งเน้นการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ให้กับบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กร ตลอดจนพัฒนาทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปในทางที่ดี มีความรับผิดชอบ ต่องานอันจะทำให้งานมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นสำคัญ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา เพราะครูเป็นบุคลากรวิชาชีพหลักด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ จึงต้องผ่านระบบการควบคุมเพื่อให้ครูเป็นครูมืออาชีพ เช่น การให้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เมืองครวิชาชีพ มีมาตรฐาน

วิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความรู้ทางด้านวิชาการ โดยเชื่อว่าเมื่อได้ครูเก่ง ครูดี มีศักยภาพทางด้านวิชาการสูง จะทำให้เกิดคุณภาพทางการศึกษา และมีระบบการศึกษาที่เข้มแข็งได้มาตรฐาน สามารถสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพ

แผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงสะหวันนะเขต เป็นสำนักงานหนึ่งที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยตรงจากกรมมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมีบทบาทและหน้าที่ในการวางแผน พัฒนาการศึกษาและการกีฬา โดยเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน ภายในแขวงสะหวันนะเขต สร้างและปรับปรุงนิติกรรม และโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาและการกีฬา คุ้มครองการบริหารการศึกษาและกีฬาเมือง จำนวน 15 เมือง และโรงเรียนมัธยมสมบูรณ์จำนวน 57 โรงเรียน และครู จำนวน 1,749 คน นอกจากนี้การคุ้มครองบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ยังรวมถึงสำนักงานศึกษาสงฆ์ ศูนย์การศึกษาและกีฬา รวมทั้งการคุ้มครองงบประมาณ ทรัพย์สินทางการศึกษา และการกีฬาติดตามประเมินผลการปฏิบัติแผนการศึกษา และการกีฬาของชาติ ในแต่ละระยะและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามการมอบหมายของรัฐมนตรีและผู้นำการแขวงสุวรรณเขต โดยมีขอบเขตด้านสิทธิและหน้าที่ เช่น นำเสนอแผนการปฏิบัติงาน โครงการและงบประมาณ เพื่อพัฒนาการศึกษาและการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา สปป.ลาว, 2555) สถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการต่างๆ และสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีครูที่มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ด้วยเหตุนี้การพัฒนาสมรรถนะครูจึงต้องได้แรงกระตุ้นงานทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ และทักษะในการปฏิบัติงาน แต่ในทางกลับกันในการดำเนินแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ของแผนกศึกษาธิการ

และกีฬาแขวงสะหวันนะเขต ยังพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ได้แก่ ครูมัธยมยังมิได้มีการศึกษาต่มาจากมาตรฐานที่กำหนด ระบบการยกระดับครูผู้สอนในโรงเรียนในแต่ละชั้นยังมิได้รับการพัฒนาในระดับท้องถิ่น ครูขาดความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร นอกจากนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาชั้นสูงยังขาดทักษะความรู้ทางการศึกษา และที่เป็นส่วนสำคัญคือ ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรที่มีบทบาทในการสอนและการดำเนินตามแนวทางหรือนโยบายไปปฏิบัติและใกล้ชิดกับผู้เรียนในโรงเรียน ส่วนมากขาดความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิคการสอน ขาดความรู้เกี่ยวกับผู้เรียนและขาดความรู้ทางการพัฒนาแนวความคิดจรรยาบรรณในความเป็นครู ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูอาจมาจากหลายปัญหาหลายสภาพแวดล้อม เช่น โครงการพัฒนาวิชาชีพไม่ทั่วถึง ขาดโอกาสทางด้านการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นต่างๆ สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และหลักสูตรท้องถิ่นมีความแตกต่างกันมากเกินไป ทำให้รูปแบบในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูมีความแตกต่างกันทางด้านคุณภาพ ดังนั้นในการแก้ปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาครูผู้สอนไปพร้อมกันเพื่อให้คุณภาพการศึกษาใกล้เคียงกับมาตรฐานของบรรดาประเทศในภูมิภาคและสากล

ดังนั้น แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูให้ตรงกับมาตรฐานครู พ.ศ. 2553 ที่ได้รับการประกาศใช้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงสะหวันนะเขต ตามมาตรฐาน ครู พ.ศ. 2553 แห่งประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับใดบ้าง และนอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาวิชาชีพครูตามมาตรฐานดังกล่าวนี้จะไปในทิศทางใด ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการเสนอเป็นแนวทางเพื่อกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาในการพัฒนาครูในองค์กรอย่างถูกต้องทิศทาง ส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อวิชาชีพครูต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study)

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูมัธยมศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว จำนวน 57 โรงเรียน ครูจำนวนทั้งสิ้น 1,749 คน (แผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว, 2558)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 313 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) จากตารางสำเร็จรูป Krejcie & Morgan (1970) (ประภุติยา ทักษิณ, 2556) ในความเชื่อมั่นระดับ 95% สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของแต่ละโรงเรียนโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ครอบคลุมทุกโรงเรียนตามสัดส่วนประชากรโดยวิธีจับสลากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ตามสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่คาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิสึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู คำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คำถามทุกข้อจะมีข้อมูลที่ต้องตอบ 2 สภาพ คือ สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่คาดหวังของการปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์โดยนำเสนอในรูปของตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่คาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว วิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงของการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูด้วยสถิติบรรยาย โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) โดยแปลค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถาม จากนั้น ทำการเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย โดยวิธี Modified Priority Needs Index : PNI modified เพื่อระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification) โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น หรือ Modified Priority Needs Index : PNI modified ที่ปรับปรุงโดย นางลักษณ์ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวานิช (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ซึ่งเป็นวิธีการ

หาค่าความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวัง แล้วหารด้วยสภาพที่เป็นจริง โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้ $PNI\ modified = (I - D)/D$ $PNI\ modified$ หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Important) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ D (Degree of Success) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน

ระยะที่ 2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูมัธยมศึกษา

ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยใช้หลักการเลือกผู้เข้าร่วมสนทนาที่มีภูมิหลังคล้ายคลึงกัน ในการพัฒนาวิชาชีพครูโดยตรง โดยการสำรวจ สอบถาม และขอรับคำแนะนำจากหัวหน้า แผนก ศึกษาธิการ และกีฬาแขวง สะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีคุณสมบัติด้านบทบาทหน้าที่ ได้แก่ 1) หัวหน้า หรือรองแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต และศึกษานิเทศก์ระดับศึกษาแขวง ที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาครู 2) ผู้บริหาร หรือรอง ระดับอำเภอ ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างน้อย 10 ปี มีผลงานเชิงประจักษ์ 3) ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ มากกว่า 15 ปี 4) คณะบริหารงานเพื่อการศึกษาขั้นสูง (ระดับมหาวิทยาลัย) 5) คณะบริหารงาน หรือ ผู้บริหารจากหน่วยงานพัฒนาครูจากวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต รวมทั้งสิ้น 13 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการสนทนากลุ่มครั้งนี้ ได้แก่

1. กลุ่มผู้ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นผู้วิจัยเอง ผู้จัดบันทึกการสนทนา (Note Taker) จำนวน 2 คน และผู้บริการทั่วไป (Provider) จำนวน 1 คน รวม 4 คน
2. คู่มือการสนทนากลุ่ม เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้ ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาความ

ต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อกำหนดโครงสร้างแนวคำถาม สร้างคู่มือการสนทนากลุ่มตามโครงสร้างแนวคำถามที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วยคำถามหลัก และคำถามขยายที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ของกลุ่ม นำคู่มือการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของข้อคำถามก่อน-หลัง ในคำถามหลักรวมถึงความเหมาะสมและเป็นไปได้ของคำถามขยาย ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการสนทนากลุ่ม ตามข้อเสนอแนะจนสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสารบันทึกการสนทนาของผู้จัดบันทึก โดยสรุปใจความจากเอกสาร ความถี่ของคำ และเนื้อหาที่สนใจซึ่งคำนึงถึงสถานการณ์การสนทนากลุ่ม จัดหมวดหมู่ในส่วนที่คล้ายคลึงกันในแต่ละประเด็น นำเสนอเป็นคำบรรยายแบบความเรียง

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.45 อายุรายการ 21 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 36.43 วุฒิการศึกษาสูงสุด คือ วุฒิปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 71.88 ส่วนตำแหน่งครูคือ ครูสอนทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 87.54

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีค่า $PNI\ modified$ อยู่ระหว่าง 0.53 - 0.67 ตามเกณฑ์ของดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI\ modified$) อย่างน้อย มีค่า .30 หรือ 30% ของความต้องการจำเป็น

ที่มีความสำคัญมากที่สุด และมีความเร่งด่วนที่ต้องได้รับการพัฒนา (Suwimon Wongwanich, 2013) โดยเรียงตามลำดับคือ 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน 2) ด้านความรู้ความสามารถด้านการสอนและ 3) ด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณ

สรุปในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด แผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่า PNI modified อยู่ระหว่าง 0.51 -0.86 มีค่า PNI modified เรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเรียนรู้ 2) ศึกษาเกี่ยวกับวิธีเรียนของนักเรียนที่มีความหลากหลายที่แตกต่างและสามารถนำไปใช้ในหลักการเรียนการสอนหลายอย่างที่เหมาะสม 3) เรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียน

1.2 ด้านความรู้ความสามารถด้านการสอนผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่า PNI modified อยู่ระหว่าง 0.385 - 0.901 เรียงตามลำดับได้แก่ 1) เลือกสรรและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุผลสูงสุด 2) ใช้ความรู้ใหม่เข้าในการเรียนการสอนลำดับที่ 3) ใช้การสอนที่เป็นที่น่าสนใจและมีความต่อเนื่องโดยถือการเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่า PNI modified อยู่ระหว่าง 0.35-0.82 เรียงตามลำดับได้แก่ 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเคารพซึ่งกันและกัน 2) พัฒนาความรู้ ความสามารถของตนให้ทันกับยุคสมัยและมีความรับผิดชอบต่อผลการเรียนของผู้เรียน 3) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

ต่อสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรมและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

แนวทางในการพัฒนาวิชาชีพครูมัธยมศึกษา

1) ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเรียนรู้โดยมีระดับ ความยากง่ายแตกต่างกันและให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนั้นควรศึกษาสภาพความต้องการพิเศษของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดและนำผลการศึกษามาปรับใช้ในการเรียนการสอน

2) ความรู้ความสามารถด้านการสอน ได้แก่ การพัฒนาผู้เรียนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แลใช้ความรู้เกี่ยวกับ ICT เข้าในการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตและใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิตสื่อการสอนให้สถานศึกษาให้มากกว่าเดิม

3) ด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณ ได้แก่ การจัดกิจกรรมที่มีลักษณะสื่อถึงการเคารพกันและกัน การปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเท่าเทียม การศึกษาเพื่อค้นหาสาเหตุของการไม่เคารพกันและกันของผู้เรียน โดยการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองของผู้เรียนในการศึกษาอบรมให้มากกว่าเดิม นอกจากนั้นนำเอา นโยบายแนวปฏิบัติ 3 คุณลักษณะ และ 5 หลักมูลการศึกษาของ สป.ป.ลาว มาใช้ในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และใช้หลักธรรมะเข้ามาช่วยปลูกจิตสำนึกที่ดีแก่ผู้เรียน

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด แผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวคือ ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเรียนรู้นั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรเอาใจใส่ เพราะ พวกเขามีความต่างออกไปจากผู้เรียนปกติ ดังนั้น การให้การศึกษาก็ต่างออก

ไปจากเหล่านี้ ควรมึลักษณะแตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2542, อ้างถึงใน พงษ์ศักดิ์ ภูคาบขาว, 2553) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษว่า หมายถึงผู้เรียนที่มีความ ต้องการต่างไปจากเด็กปกติ การให้การศึกษาสำหรับ เด็กเหล่านี้จึงควรมึลักษณะแตกต่างไปจากเด็กปกติ ในด้านเนื้อหา วิธีการและการประเมินผล เพราะพวกเขา ไม่สามารถที่จะปฏิบัติ หรือถูกปฏิบัติเหมือนคนปกติและ หรือชีวิตสังคมทั่วไป ต้องทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือ ไม่สามารถทำทั้งหมดได้ด้วยตนเองซึ่งเป็นผลมาจากความ บกพร่องทางร่างกายหรือสมองโดยเป็นมาแต่การเกิด หรือไม่ได้ แนวทางในการพัฒนาวิชาชีพครูด้านความรู้ เกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้นจึงจำเป็นอย่าง ยิ่งที่จะได้รับการดำเนินงานอย่างเร่งด่วน ครูผู้ที่ทำหน้าที่ การสอนนั้นจำต้องได้รับการพัฒนาและศึกษาสภาพ ความเป็นจริงของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด มีทักษะและเทคนิค ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับความ ต้องการพิเศษของผู้เรียน สอดคล้องกับ Ure (2010, อ้างถึงใน Darling-Hammond and Bransford, 2005) ที่ได้เสนอ แนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกับผู้เรียน ที่มีความหลากหลาย และมีความต้องการพิเศษ คือ ครูควรมึความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนและ พัฒนาการของผู้เรียน ครูควรการประเมินผู้เรียนอย่าง เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียน นอกจากนั้น Kosnik and Beck (2009, อ้างถึงใน Phyllis Egby, 2012) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า สิ่งที่ควรถูกดำเนินการในการจัดการ เรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็น อันดับแรกคือ ครูต้องได้มึความรู้เกี่ยวกับการศึกษารวม (Knowledge of Inclusive Education) และสามารถเข้าถึงผู้เรียนในทุกสภาพการไม่ว่าผู้เรียนนั้นจะมีความต้องการ พิเศษมากน้อยเพียงใด

2.2 ด้านความรู้ความสามารถด้านการสอน ผลศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะ วิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดแผนกศึกษาธิการและ กีฬา แขวงสหัสวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว คือเลือกสรรและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม

เพื่อให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุผลสูงสุดทั้งนี้ เพราะการจัดการเรียน การสอน จำต้องดำเนินการโดยการ ใช้สื่อเพื่อช่วยให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย สื่อการสอนแต่ละชนิดนั้นมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนเป็น อย่างยิ่ง ผู้สอนสามารถที่จะเอาสื่อใช้ประกอบการเรียนการ สอนได้ทุกระดับชั้น ตั้งแต่การศึกษาระดับปฐมวัย จนถึง ระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมนั้น การใช้สื่อการเรียนการสอนกับผู้เรียนยังมีความจำเป็น และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นวัยแรกเริ่มแห่ง การพัฒนาการในทุกๆ นอกจากนั้นสื่อการสอนช่วยให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้มากและจดจำได้นานมีส่วนร่วมใน กระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมการคิดเป็นและการแก้ ปัญหาในกระบวนการเรียนของผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ยากสลับ ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่ายส่งเสริมการเรียนรู้ของเอกลักษณ์ บุคคลไม่ว่าจะเป็นเด็กเก่งหรือเด็กเรียนช้าและช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพการสอนโดยประหยัดเวลาและแรงงานทำให้ ครูสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลาย รูปแบบแสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนมีความต้องการและ จำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน โดยยึดหลัก การ คือ การเลือกสื่อในการเรียนการสอนนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นหน้าที่ของผู้สอนโดยตรงที่จะต้องใช้วิจารณ์ญาณ ตัดสินใจเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และ เนื้อหาที่จะสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ วันฤดี สุขสงวน (2558) เกี่ยวกับการ พัฒนาสื่อการเรียนหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ วิชา บัญชีขั้นต้น ด้วยนิทานชาดก พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจ สูงสุดในการเรียน และการใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ และสนุกกับการเรียนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ แนวทางการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ให้กับครูนั่น ควรมุ่งเน้นไปที่การใช้สื่อ ICT เป็นหลัก ครูผู้สอนควรได้รับการอบรม และใช้ในการจัดการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เพราะนั่นหมายถึง ประสิทธิภาพของการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ Kulik, James A (1983) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลกระทบของการสอนโดยยึดการใช้ คอมพิวเตอร์มาเป็น สื่อหลักในการจัดการเรียนการสอน (Computer - Based

Teaching) ในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนที่มีคอมพิวเตอร์เป็นสื่อ มีการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกต่อคอมพิวเตอร์และต่อรายวิชาที่พวกเราเรียน

2.3 ด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณ ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาศึกษาธิการและกีฬา แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเคารพซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเคารพกันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการที่จะอยู่ร่วมกัน ช่วยเหลือกันและสามัคคีกันในการเรียนรู้ รัฐดำรัส แห่ง สปป.ลาว (2558) ได้กล่าวถึง การส่งเสริมการเคารพกันและกันนั้นว่าเป็นการสร้างเงื่อนไขให้ผู้เรียนมีระดับการเรียนรู้ ชนเผ่า เพศ เศรษฐกิจแตกต่างกันได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจัดระบบการจัดตั้งห้องเรียน ให้เท่าเทียมกันทางด้านเพศ ชนเผ่า ฐานะทางสังคม นอกจากนั้นยังเป็นการศึกษาอบรมผู้เรียนรู้จักเคารพกันและกันและศึกษาอบรมให้ผู้เรียนยอมรับ ตีชมที่มีลักษณะสร้างสรรค์ นอกจากนั้น Gardner, (2006) และ Ambrose (2009) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเคารพกันและกันว่าเป็นการตอบสนองต่อคนหรือกลุ่มคนที่มีความแตกต่างที่หลากหลายอย่างเห็นอกเห็นใจและเป็นไปทางสร้างสรรค์ เป็นความพยายามที่จะเข้าใจและทำงานร่วมกันกับคนที่มีความแตกต่างเป็นการขยายขอบเขตของความอดกลั้นและความถูกต้องเหมาะสมของสังคม เช่นเดียวกันกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2551) ได้ให้ความหมายที่มีความสอดคล้องกันว่า การเคารพกันและกัน หมายถึง การยอมรับ และทำความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและความแตกต่างระหว่างกลุ่มบุคคล เป็นการพยายามทำความเข้าใจมุมมอง ทัศนคติ อารมณ์ หรือสิ่งกระตุ้นที่อยู่เบื้องหลังของความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยความเคารพนั้นสามารถแสดงออกได้ทางพฤติกรรมทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ สามารถรับรู้ได้จากทั้งผู้ให้ความเคารพและผู้ได้รับความเคารพ จะเห็นได้ว่า จากความหมายที่ได้กล่าวเบื้องต้นนั้นสามารถสรุปให้เห็นถึงความต้องการและจำเป็นในการส่งเสริม

ผู้เรียนมีความเคารพกันและกันเพราะผู้เรียนจะปะกอบด้วยบุคคล หรือ กลุ่มบุคคลที่มีภูมิหลัง มีระดับความสามารถ เพศ สังคม ที่แตกต่างกันออกไป หากพวกเขาได้รับการส่งเสริมในการให้ความเคารพกันและกันย่อมจะทำให้พวกเขาบรรลุผลการเรียนรู้ไปด้วยกัน สอดคล้องกับ Gardner, Michael (2006) ที่กล่าวว่า ความเคารพกันและกันนั้นจะนำไปสู่ความสมานฉันท์ และเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน หน่วยงานต้นสังกัด ควรให้การช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเรียนรู้และศึกษาเกี่ยวกับวิธีเรียนของนักเรียนที่มีความหลากหลายที่แตกต่างกันและสามารถนำไปใช้ในหลักการเรียนการสอนเหมาะสม รวมไปถึง การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

1.2 ด้านความรู้ความสามารถด้านการสอน ครูควรเลือกสรรและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุผลสูงสุด และ ใช้ความรู้ใหม่เข้าในการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และนอกจากนั้นครูควรใช้การสอนที่เป็นน่าสนใจและมีความต่อเนื่องโดยถือการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ด้านคุณสมบัติและจรรยาบรรณ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมไปถึงครูผู้สอนควรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนเคารพซึ่งกันและกันและพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนให้ทันกับยุคสมัยและมีความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนั้นครูควรมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม และการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่นและของชาติ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อให้ได้รูปแบบหรือโปรแกรมในการอบรมพัฒนาอันจะส่งผลถึงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูต่อไป

2.2 หลังจากประเมินความต้องการจำเป็น และได้รับการพัฒนาแล้ว ควรมีการวิจัยติดตามประเมิน ผลการพัฒนาการของครูผู้สอนตามแนวทางที่ได้ค้นพบต่อไป

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพครู ด้านความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน ด้านความรู้ ความสามารถในการสอน และด้านคุณสมบัตินี้ และจรรยาบรรณ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเป็นการต่อยอดการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมสร้างครู. (2553). **มาตรฐานครู นครหลวงเวียงจันทน์**.
กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา
โครงการพัฒนาการสร้างครูและยกสถานะครู.
(Teacher Training Enhancement and Status
of Teachers Project: TTEST).
- กรมสร้างครู. (2556). **บทรายงานการปฏิบัติงาน
พัฒนาครู 2555-2556**. นครหลวงเวียงจันทน์:
กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2551). **แผนยุทธศาสตร์
การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. 2548 – 2558**.
นครหลวงเวียงจันทน์: กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2555). **บทบัญญัติของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา
สปป. ลาว ว่าด้วย การจัดตั้งปฏิบัติและบทบาท
หน้าที่ของแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงและ
นครหลวง (ฉบับปรับปรุง)**. นครหลวงเวียงจันทน์:
กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). **การวิจัยประเมินความ
ต้องการจำเป็น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สภาแห่งชาติ สปป.ลาว. (2558). **รัฐดําลัด ประธาน**

ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.

เกี่ยวกับการประกาศใช้กฎหมายการศึกษา

(ฉบับปรับปรุง) เลขที่133/ปปท. นครหลวงเวียงจันทน์:

กระทรวงศึกษาธิการและการกีฬา.

วันถิติ สุขสงวน. (2558). การพัฒนาสื่อการเรียนหนังสือ

การตูนอิเล็กทรอนิกส์วิชาชีพชั้นต้น

ด้วยนิทานชาดก **วารสารวิทยาบการ**

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 27(1), 26-34.

พงษ์ศักดิ์ ภูภาขาว. (2553). **ข้อเสนอเชิงนโยบาย**

เพื่อควมมีประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนร่วม

จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Ambross Don. (2009). **Morality, Ethic and**

Gifted mind: Springer

Darling-Hammond, L. & Bransford, J. (2005).

Preparing teachers for a changing world:

What teachers should learn and be able

to do. San Francisco, CA: Jossey-Bass.

Gardner. (2006). **Five minds for the Future**.

Boston MA: Harvard Business School Press.

Ure, C. L. (2010). Reforming teacher education-

through a professionally applied study of

teaching. **Journal of Education for**

TeachinJournal of Education for

Teaching. 36(4), 461-475.

10.1080/02607476.2010.513860.

Kosnik, C. & Beck C. (2009). **Priorities in**

teacher education: The seven key

elements of pre-service preparation.

Paris, France: Les Cahiers.

Phyllis Egby. (2010). **Teacher Attitudes and Understanding about Their Preparation to Work with Special Needs and Diverse Learners**, Oregon State University.

Kulik, James A. (1983). Effects of computer-based teaching on secondary school students. **Journal of Educational Psychology**. 75(1), Feb 1983.

Suwimon Wongwanich. (2013). **Principals' and Teachers' Use of Evaluation Results for Student Learning in Science**. 5th World Conference on Educational Sciences WCES 2013: Procedia - Social and Behavioral Sciences 116 (2014) 1902 - 1907